

תת"ע 4272/02/18 - אברהם מחמוד נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום לתעבורה בחיפה

תת"ע 4272-02-18 מדינת ישראל נ' מחמוד
תיק חיצוני: 10250990628

מספר בקשה: 1

בפני	כבוד השופטת רונה פרסון
מבקש	אברהם מחמוד
נגד	
משיבה	מדינת ישראל

החלטה

בעניין: בקשה לביטול פסק דין.

1. בפניי בקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר המבקש ביום 20.2.18 (להלן: "פסק הדין").
2. במסגרת פסק הדין הורשע המבקש בעבירה של נהיגה ללא פוליסת ביטוח בת תוקף על שימוש ברכב ונגזר עליו קנס בסך 1,500 ₪.
3. ב"כ המבקש טען כי המבקש נאלץ להיעדר מהדיון עקב מחלתו ביום הדיון, וצירף אישור מחלה. טען כי בנסיבות אלו, קיים טעם ממשי לאי התייצבותו של המבקש לדיון. טען כי נודע למבקש אודות קיומו של גזר הדין רק לאחר שקיבל מכתב ממזכירות בית המשפט ביום 1.3.18. טען כי בנסיבות אלה יש ליתן למבקש יומו בבית המשפט על מנת למנוע עיוות דין.
4. ב"כ המשיבה התנגדה לבקשה וטענה כי המבקש לא העלה כל הסבר סביר ומשכנע להיעדר התייצבותו לדיון. טענה כי המבקש צירף אישור מחלה מתאריך 8.3.18 וכי מאישור המחלה לא ניתן ללמוד באיזה אופן המחלה לא אפשרה למבקש להתייצב לדיון, וכי לא ברור מדוע אם ידע עוד בתאריך 20.2.18 כי הוא חולה ולא יוכל להתייצב לדיון לא הגיש בקשת דחיה. טענה כי הבקשה לא הוגשה בתוך המועדים הקבועים בחוק. טענה כי המבקש לא פירט סיכויי הגנתו ולא הוכיח כי הותרת פסק הדין על כנו תגרום לו עיוות דין.
5. ב"כ המבקש הגיש תשובה לתגובת ב"כ המשיבה במסגרתה טען כי המבקש, ביום הדיון, היה מרותק

למיטתו עקב מחלתו וללא יכולת להגיע לבית המשפט, ובעקבות כך גם לא היה ביכולתו להגיש בקשה לדחיית מועד הדיון. טען כי המבקש קיבל את אישור המחלה רק בתאריך 8.3.18 כאשר פנה לקופת חולים לביקורת לאחר מחלתו, וקיבל אישור בעבור הימים שבהם נבצר ממנו לצאת מביתו עקב מחלתו. טען כי הבקשה לביטול גזר הדין הוגשה תוך פחות מ-30 יום מיום מתן גזר הדין כך שבניגוד לטענת ב"כ המשיבה הוגשה במועדים הקבועים בחוק. טען כי למבקש טענות הגנה שיש בהן כדי לזכותו בתיק זה.

6. לאחר ששקלתי טענות הצדדים החלטתי לדחות הבקשה.

7. על פי סעיף 130(ח) לחסד"פ בית המשפט רשאי, על פי בקשת הנאשם, לבטל את פסק הדין בהתקיים אחד משני תנאים: סיבה מוצדקת לאי התייצבותו לדיון או גרימת עיוות דין כתוצאה מהותרת פסק הדין על כנו (ראו בנדון: רע"פ 9142/01 איטליא נ' מ"י, פ"ד נז(6) 793; רע"פ 7709/13 סאסי נ' מ"י, ניתן בתאריך 28.11.13).

8. המבקש אינו חולק על כך כי זומן לדיון כדין וכי ידע אודות קיומו של הדיון אלא שלטענתו נבצר ממנו להתייצב לדיון משום שהיה חולה ומרותק למיטתו. המבקש צירף אישור מחלה הנושא את התאריך 8.3.18, ממנו עולה כי ניתנו לו 3 ימי מחלה מיום 19.2.18 ועד ליום 21.2.18. אני סבורה כי גם אם נבצר מהמבקש להתייצב לדיון בשל מחלתו, במועד הקבוע, הרי שיכול היה להגיש הודעה או בקשה לדחיית מועד הדיון "בזמן אמת" או לכל הפחות להגיש הודעה בהתאם בסמוך לאחר מכן, משתמו ימי המחלה, ולא להמתין ולהגיש הבקשה לאחר קבלת ההודעה על גזר הדין ורק כשלושה שבועות לאחר מועד הדיון.

9. המבקש לא הציג טענות הגנה כלשהן ואף לא פירט כיצד הותרת פסק הדין על כנו תגרום לו עיוות דין אלא הסתפק בכפירה כללית בביצוע העבירה המיוחסת לו ובטענה כי יש לו טענות הגנה שיש בהן כדי לזכותו בתיק זה. כפי שנפסק לאחרונה בעפ"ת 71874-01-18 כיאל נ' מדינת ישראל (19.2.18), אין די בטענת כפירה כללית וכוללנית כדי להראות כי נגרם למבקש עיוות דין. על המבקש היה לפרט טענותיו העובדתיות ולבסס טענותיו בראיות, ככל שישנן, מה גם שהעבירה בה הורשע עניינה נהיגה ללא ביטוח.

מעבר לכך, העונש שנגזר על המבקש אינו חורג ממתחם הענישה הנהוג לעבירה מסוג זה.

יצוין כי הבקשה לביטול פסק הדין הוגשה אמנם במועדים הקבועים בחוק, אך אינה עומדת באף אחת מהחלופות שבסעיף 130(ח) לחסד"פ.

10. לאור כל האמור לעיל הבקשה נדחת.

11. בשים לב לדחיית הבקשה, ההחלטה על עיכוב ביצוע פסק הדין מבוטלת.

הנאשם ישלם הקנס האמור בגזר הדין עד ליום 3.6.18.

12. המזכירות תעביר עותק החלטתי זו לצדדים.

ניתנה היום, כ"ג אייר תשע"ח, 08 מאי 2018, בהעדר הצדדים.